

տեր է հետ տաճիկ գինովսուճն յէնկիչէրոց: Այժմս խիստ անզգամացան յէնկիչէրիքն. կու խմէին է Ը Գ Դ ընկերօք, շուրջ կու գային խաղ ասելով եւ չօկուր գարնելով. եւ ո՞վ էր որ հայ տղայ կամ կին ի նոցա գէմն գար:

Եչի օրս (10 Ապրիլ) գնացի ի մեր ժամն. պատարագ արարին. եւ անտի գնացի ի տուն եւ անտի ի Մղտեսոնցն, և Տէր Պետրոսն նաւրերցի եկաւ ի տեղն, եւ պահ մի նստեալ իմ՝ ելեալ գնացի ի խանութ. եւ ի Թօփղափուն գնացին: Եւ օրս՝ վասն այնորիկ որ յէրէկն եղաւ՝ գմեծ դուռի դիհն պատեցին, եւ վասն այնորիկ որ մեծ ճանապարհ էր և թագաւորական՝ մեծամեծք կու անցանէին ընդ այն եւ կու մախային եւ հազիւ կ'անցանէին, քանզի ի ժամուն ելեալք մեր Հայերս կու կանգնէին ի դրան զիմաց յերկու կողմն. եւ դարձեալ՝ որ վէպիւրն ի Ղատըրղա իլիմանն էր եւ խիստ կու բանէր ճանապարհն այն եւ կու անցանէին մեծամեծք, եւ անցորդք կու զչարէին. վասն այնուրիկ Վարդապետն պատել հաուր գայն դուռն. բայց վերի դուռն խիստ նեղ էր և ճանապարհն՝ յոր ժողովուրդն պիտի անցանեն. չգիտեմ ի՞նչպէս կու լինի: Եւ երեկոյիս Գրիգորն և Սամուէլն եկին և ի հօրքուրանցն կերաք զհացն: Յետ արձակման ժամուն Վարդապետն ի Տէր Պետրոսն ի տես գնաց, զի վաղուց հետէ հիւանդ էր:

Սուրբաթ (11 Ապրիլ) եկան ի Սուրբ Նիկողոս եկեղեցին այն յէրէկի գինով Տաճիկքն եւ կովեցան ընդ եկեղեցականսն թէ վասն է՞ր էք պատեր գայս դուռս եւ մեզ համար յէ՞ր էք դոցեր. թէ դուք կու քակէք՝ քարի, թէ չէք քակեր և բանար, նա՛ մեք կ'երթամք ժ ընկեր կ'առնեմք ընդ մեզ եւ կու գամք գետնի կու հաւասարեմք, դուք զիտէք. ասելով գնացին, և սուքս ասացեալ թէ Գնացէ՛ք, մեք կու բանամք. եւ